

Nejvyšší správní soud se vyjádřil k některým otázkám zadržení herního zařízení hazardní hry (kvízomat)

Randl Partners, advokátní kancelář, s.r.o.

+420 222 755 311

office@randls.com

www.randls.com

V březnu tohoto roku rozhodoval Nejvyšší správní soud případ týkající se zadržení herního zařízení podle zákona o hazardních hrách. Při kontrole provozovny restaurace byl zadržen „kvízomat“, neboť celní úřad měl podezření na nelegální provozování hazardní hry. Případ se dostal až k Nejvyššímu správnímu soudu, který se zabýval zejména třemi okruhy otázek:

- kdo je oprávněn podat námitky proti zadržení věci;
- jaká míra jistoty o nelegálním provozování hazardní hry je pro zadržení třeba; a
- jaké indicie postačují pro posouzení hry jako hazardní.

Rozhodnutí celního úřadu o zadržení „kvízomatu“ napadly před soudem hned dva subjekty – jeden, který byl přítomný u kontroly celního úřadu, a druhý, který tvrdil, že právě on je provozovatelem tohoto „kvízomatu“. Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, kdo mohl proti zadržení „kvízomatu“ podat námitky u ředitele celního úřadu – pokud by je totiž některý ze subjektů podat mohl, ale neučinil by tak, nemohl by rozhodnutí celního úřadu napadnout před soudem. Nejvyšší správní soud vyložil, že protože zákon rozlišuje mezi osobou, která má věc u sebe, a osobou, která je provozovatelem věci, je zřejmé, že zákon počítá se situací, kdy se jedná o dvě různé osoby. **Pokud tedy o sobě někdo tvrdí, že je provozovatelem herního zařízení, má právo proti jeho zadržení podat námitky, a to i pokud nebyl přítomen tomuto zadržení.** Neučiní-li tak, tedy pokud námitky proti zadržení herního zařízení nepodá, nemůže pak toto zadržení napadnout před soudem.

Dále se Nejvyšší správní soud zabýval tím, jaká jistota o nelegální provozování hazardní hry musí panovat, aby bylo možné herní zařízení zadržet, tedy jakou jistotu musí celní úřad mít, že se skutečně jedná o hazardní hru a že je provozována nelegálně. Dle Nejvyššího správního soudu přitom **není potřeba úplná jistota, ale postačí důvodné podezření, neboť zadržení není konečným rozhodnutím, ale slouží pouze k zajištění věci, než bude rozhodnuto o případném přestupku**. Pro zadržení věci je tak dle Nejvyššího správního soudu dostačující, *„existuje-li důvodný předpoklad, že hra provozovaná na herním zařízení je podřaditelná pod definici hazardní hry ve smyslu zákona o hazardních hrách, a současně nebylo předloženo povolení k provozování hazardní hry“*¹. Celní úřad přitom má mít dostatečně prověřené indicie, že dochází k porušování zákona o hazardních hrách, ale konkrétní skutečnosti v této fázi (tedy při zadržení věci) prozatím nepotřebuje.

Nakonec se Nejvyšší správní soud věnoval posouzení hry jako hazardní. V tomto případě hra generovala hodnoty (odměny), které se při hraní měnily, a po vygenerování této hodnoty se výhra ukázala způsobem, jako na válcové hře. **Herní zařízení tedy vzhledově vypadalo jako jiná zařízení, která se pro hazardní hry používají, a hra na něm i podobným způsobem probíhala. Podle Nejvyššího správního soudu už taková podoba může založit ono důvodné podezření, že se jedná o hazardní hru – tedy taková podoba pro zadržení herního zařízení postačuje**. Jedná se však o pouhé podezření (byť pro zadržení zařízení dostačující), které pak musí být v rámci řízení o případném přestupku dostatečně potvrzeno či vyvráceno.

¹ Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu 4 As 465/2019